

Til § 9. (Udførlige Indtægter).

Til 8. Tilfældige Indtægter. Indtægten af Græsbenyttelsen paa Statskassens Ejendomme i Balby og Vigerslev for indeværende Sommer har været 8,200 Kr., hvorhos der ved Udleje af Sagretten og Retten til at tage Is paa nogle mindre Vandbeholdere sammesteds er opnaaet en Indtægt af i alt 130 Kr. Udgiften ved Vortforpagningen samt til Skatter og Afgifter, der enten ere betalte eller kunne antages at ville medgaa i den tilbagestaaende Del af Finansaaret, andrager ca. 2,630 Kr. Nettoindtægten er derfor opført med 5,700 Kr.

Til § 10. (Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld).

Til 1.—3. Forslagene om at tilstaa Visted Baadehavn, Aasaa Profeskab og Arnager Baadehavn en forlænget Rente- eller Afdragsfrihed af de dem i sin Tid bevilgede Statslaan ere alle Gentagelser af tidligere stillede Forslag, idet de tvende første vare optagne paa Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for 1889—90 (herom henvises til Rigsdagstidenden for 1889—90, Tillæg A. Sp. 2719 ff.), og det sidste blev stillet til 2den Behandling af Forslag til Finanslov for 1890—91 (hvorum henvises til Rigsdagstidenden for 1889—90, Tillæg B. Sp. 335 ff.); men da Behandlingen af disse Lovforslag ikke blev tilendebragt, gentages Forslagene paa ny med Bemærkning, at de for de forløbne Terminer forfalde Beløb henstaa som foreløbig uafkrævede Restancer.

Til 4. For de Interessenterne i Gilleleje Baadehavn i de nævnte Finansaar bevilgede Statslaan, oprindelig 4,000 Kr. og 6,000 Kr., nu til Rest 3,661 Kr. 49 Ø. og 5,993 Kr. 59 Ø., tilsammen 9,655 Kr. 8 Ø., blev der ved Tillægsbevillingsloven for 1879—80 og senere ved Finansministeriets Budget for 1885—86 i Henhold til foreløbig Lov af 1ste April 1885 indrømmet hver Gang en 5aarig Rente- og Afdragsfrihed, og skulde derefter Rente og Afdrag af bemeldte Laan første Gang have været erlagte i 11te Juni Termin 1890.

Der er imidlertid indkommet et Andragende fra Baadehavns Bestyrelse, hvori der anholdes om en Eftergivelse af de nævnte Gældsposter eller dog subsidært om Fri-tagelse i en længere Arrække for at forrente og afdrage samme. Forholdene ved bemeldte Havn ere nemlig — efter hvad Havnebestyrelsen har oplyst — saadanne, at der vedvarende kræves store Øre af Arbejde og Penge for at forebygge en Tilfanding; men medens Fiskerne foruden et fast aarligt Pengebidrag yde Arbejde til samme, der angives til omtrent 1,000 Arbejdsdage aarlig, se de sig ikke i Stand til at gøre større direkte penuniære Øre, og da Havns Indtægter ikke strække længere til end til at betale Afdrag paa andre Laan og Afholdelsen af nødvendige Vedligeholdelsesudgifter, vil det, saafremt de af Statskassen ydede Laan skulle forrentes og afdrages, have til Følge, at Havnen forfalder, og dermed hele den heldbringende Udvikling af det store Havfiskeri, som Havnen har givet Impulsen til, hemmes, om ikke helt stanses. Af foreliggende Oplysninger om Havns Indtægter og Udgifter for den seneste Arrække fremgaar det da ogsaa, at Havnen vilde være i en betydelig Underbalance, saafremt der ikke fra forskellige Sider var ydet samme dels direkte Gaver, dels Laan, og at overhovedet Havns regulære Indtægter ere utilstrækkelige til at bestride de ordinære Administrations- og Vedligeholdelsesudgifter. Under Hensyn derfor til den store Bigtighed af, at bemeldte Havn ikke kommer i Forsald, og da det for Tiden maa anses for umuligt for Havnen at forrente og afdrage sine Gældsposter til Statskassen, skal man, overensstemmende med, hvad Indenrigsministeriet i saa Henseende har anbefalet, hermed søge den fornødne Bemyndigelse til at indrømme en yderligere Rente- og Afdragsfrihed af de ovennævnte Laan for et Tidsrum af 10 Aar, medens man ikke finder Anledning til at foreslaa en direkte Eftergivelse af Laanene.